

Ηλιαχτιΐδες

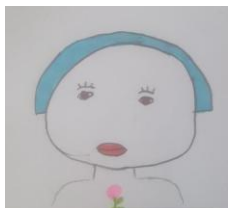
Σαν ηλιαχτίδες φωτεινές, στον ουρανό αστέρια, εμείς μικροί ταξιδευτές απλώσαμε τα χέρια. Χαρταετοί στα σύννεφα πετάξαμε παρέα και στο ασπρόμαυρο χαρτί, πολύχρωμα και λαμπερά, σας φέραμε τα νέα !

Εφημερίδα των μαθητών και των θεραπειών του κέντρου ειδικών θεραπειών ΑχτΟίδα

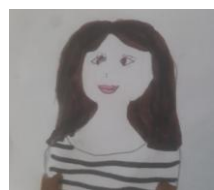
Το παρόν
τεύχος μπορείτε
να το
κατεβάσετε
έγχρωμο σε
ηλεκτρονική
μορφή από τη
διεύθυνση:
www.axtoida.gr

Χρονos II, Νο. 02, Τρίμηνη Έκδοση

[Καλοκαίρι, 2018]

Σχολική ετοιμότητα
Σελίδα 4

Η σημασία του παιχνιδιού σε
εξωτερικούς χώρους
Σελίδα 2

Εργοθεραπεία και παιχνίδια
στην παραλία Σελίδα 6

Η γνωσιακή –
συμπεριφοριστική θεραπεία
Σελίδα 5

ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΤΟΙΜΟΤΗΤΑ:

Και αν δεν είναι έτοιμο το παιδί να πάει σχολείο;

Στην ελληνική εκπαίδευση, δυστυχώς, μοναδικό κριτήριο για την εισαγωγή στο Δημοτικό Σχολείο είναι η ηλικία και μερικές ιατρικές εξετάσεις. Είναι δυνατόν αυτά να είναι αρκετά για να αποφανθούμε ότι ένα παιδί είναι έτοιμο να ενταχθεί σε ένα απαιτητικό πλαίσιο και να λάβει τα οφέλη και τις γνώσεις που θα του προσφερθούν; Σελ. 4

Το παιχνίδι σε εξωτερικούς χώρους

Το καλοκαίρι έφτασε, ο ήλιος λάμπει και όλοι μας, ίσως άλλοι λιγότερο και άλλοι περισσότερο, θέλουμε να βρισκόμαστε σε εξωτερικούς χώρους για να απολαμβάνουμε τις όμορφες μέρες. Κάποιοι όμως, αυτή την επιθυμία την έχουν πολύ περισσότερο ανάγκη, και όχι μόνο το καλοκαίρι, αλλά ολόκληρο το χρόνο. Αυτοί είναι τα παιδιά! Το παιχνίδι είναι κάτι παραπάνω από αυτό που νομίζουμε εμείς οι μεγάλοι. Κάθε πτυχή της ανάπτυξης κατά τη διάρκεια της πρώιμης παιδικής ηλικίας ενισχύεται μέσα από το παιχνίδι. Ενημερωθείτε για τον ρόλο του στην σελίδα 2

ΓΝΩΣΙΑΚΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΙΣΤΙΚΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Η γνωσιακή συμπεριφοριστική θεραπεία

Όλοι μας δοκιμάζουμε ποικίλα συναισθήματα -ευχάριστα και δυσάρεστα- στην καθημερινή ζωή. Όταν αυτά που θεωρούνται δυσάρεστα, όπως φόβος, άγχος, λύπη, αποθάρρυνση, θυμός, ενοχή, ντροπή, επιμένουν για αρκετό χρονικό διάστημα και εμποδίζουν τη λειτουργικότητά μας στην προσωπική, επαγγελματική και κοινωνική ζωή, τότε είναι βοηθητικό να αναζητήσουμε ψυχοθεραπευτική υποστήριξη. Η οικογένεια, οι φίλοι, οι συγγενείς είναι σημαντικές πηγές βοήθειας, μερικές φορές όμως δεν επαρκούν και πρέπει να συνδυαστούν με την επαγγελματική βοήθεια του ειδικού. Υπάρχουν πολλά είδη θεραπειών. Μια από αυτές είναι η Γνωσιακή-Συμπεριφοριστική Θεραπεία. Ενημερωθείτε για αυτή στην σελίδα 5

Εργοθεραπεία και παιχνίδια στην παραλία

Το κούμπι στη θάλασσα δεν είναι η μοναδική δραστηριότητα για την παραλία! Υπάρχουν πολλά παιχνίδια για τη θάλασσα και την παραλία τα οποία εκτός από την διασκέδασή τους πλευρά, έχουν και οφέλη ως προς την εκπαίδευση των δεξιοτήτων των παιδιών. Διαβάστε μερικές ιδέες για δραστηριότητες στην σελίδα 6

Η Κατερίνα αναλύει το ρόλο του εξωτερικού παιχνιδιού στην γνωστική, συναισθηματική, σωματική και κοινωνική ανάπτυξη των παιδιών

Η γωνιά των λογοθεραπευτών

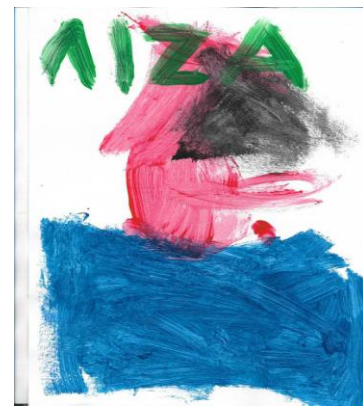
Η σημασία του παιχνιδιού σε εξωτερικούς χώρους

Το παιχνίδι παίζει πολύ σημαντικό ρόλο στην γνωστική, συναισθηματική, σωματική και κοινωνική ανάπτυξη των παιδιών, τομείς οι οποίοι είναι καθοριστικοί για την εξέλιξή τους ως ενήλικες. Μέσα από το παιχνίδι το παιδί μπορεί να επιλύσει προβλήματα, να πειραματιστεί, να συνεργαστεί με άλλους και να αναπτύξει τη δημιουργικότητά του. Έτσι, αποκτά μία βαθύτερη γνώση του εαυτού του και του κόσμου. Τα παιδιά βασίζονται στις φαντασιώσεις τους ενώ παίζουν και μαθαίνουν να χρησιμοποιούν τις σκέψεις τους για να καθοδηγήσουν τις συμπεριφορές τους (McDevitt & Ormrod, 2002). Τα υπαίθρια περιβάλλοντα προσφέρουν δυνατότητες που μπορούν να τονώσουν τις αισθήσεις τους και να δημιουργήσουν γνωστικές δεξιότητες (Olds, 1989). Από μικρή ηλικία, η δυνατότητα να γνωρίσει πολλές ευκαιρίες για αδόμητο παιχνίδι, όπου το παιδί μπορεί να αποφασίσει τι να κάνει, με ποιον και πώς, προωθεί **την αυτοεκτίμηση, την αυτονομία και την εμπιστοσύνη.**

Παίζοντας έξω, τα παιδιά ωφελούνται από το να εκτίθενται στο ηλιακό φως, το οποίο συμβάλλει στην ανάπτυξη των οστών, στο ισχυρότερο ανοσοποιητικό σύστημα και στη σωματική δραστηριότητα, η οποία είναι πολύ σημαντικό να αναπτύσσεται από νεαρή ηλικία. Ωστόσο, τα αυξανόμενα επιστημονικά ευρήματα σχετικά με τη σημασία του υπαίθριου παιχνιδιού, δεν φαίνεται να επηρεάζουν τους γονείς ως προς τον τρόπο ψυχαγωγίας που επιλέγουν για τα παιδιά τους. Σε αντίθεση με ό,τι αναμενόταν, οι ευκαιρίες για υπαίθρια παιχνίδια μειώνονται λόγω της **επέκτασης της τεχνολογίας**, της αστικής ανάπτυξης και της αύξησης της εγκληματικότητας. Η αυξανόμενη νοοτροπία του φόβου για τα πιθανά ατυχήματα μπορεί να επηρεάσει τη στάση των γονέων απέναντι στο υπαίθριο παιχνίδι παρόλο που γνωρίζουν τις ευεργετικές ιδιότητες και έτσι τα παιδιά να καταλήγουν να κρατιούνται μέσα, να ασχολούνται με δομημένες δραστηριότητες και να ελέγχονται από ενήλικες.

Οι πιθανοί κίνδυνοι, οι αλληλεπιδράσεις με τους ξένους και η κυκλοφορία των αυτοκινήτων είναι οι συχνότεροι λόγοι που αναφέρουν οι γονείς που δεν αφήνουν τα παιδιά τους να παίζουν έξω, παρόλο που αναγνωρίζουν τη σημασία αυτών των εμπειριών. Επιπλέον, οι περισσότεροι γονείς εργάζονται πολλές ώρες με αποτέλεσμα να μην έχουν πολύ χρόνο να αφιερώσουν στα παιδιά τους. Θέλοντας να διασφαλίσουν τις καλύτερες ευκαιρίες για τα παιδιά τους, ώστε να αποκτήσουν δεξιότητες και γνώσεις, στρέφονται σε δραστηριότητες που γεμίζουν τον χρόνο που θα αφιέρωναν στο ελεύθερο παιχνίδι. Πηγαίνοντας από τη μια δραστηριότητα στην άλλη, τα παιδιά

τείνουν να μεταφέρονται με αυτοκίνητο, χωρίς να βιώνουν το υπαίθριο περιβάλλον μέσω της αλληλεπίδρασης με την κοινότητα.

Προώθηση της μάθησης και της ανάπτυξης μέσω του παιχνιδιού σε εξωτερικούς χώρους

Το εξωτερικό περιβάλλον προσφέρει μοναδικά ερεθίσματα που τραβούν την προσοχή και το ενδιαφέρον των παιδιών. Τα κλαδιά, τα βράχια, τα λουλούδια, το έδαφος, το νερό, διερευνώνται με περιέργεια και οδηγούν στη μάθηση, καθώς προσφέρουν αμέτρητες δυνατότητες για παιχνίδι. Τα φυσικά στοιχεία είναι υλικά που μπορούν να ανταποκριθούν στη φαντασία και τις ανάγκες των παιδιών. Σε αυτή τη διαδικασία ανάθεσης νέων εννοιών σε αντικείμενα (π.χ. ένα ραβδί μπορεί να είναι ένα όπλο, ένα σκάφος ή ένα στυλό), είναι δυνατό να κινητοποιηθούν δεξιότητες που σχετίζονται με την αποκλίνουσα σκέψη, τη δημιουργικότητα, την επίλυση προβλημάτων και το συμβολικό παιχνίδι μεταξύ άλλων. Τα φυσικά στοιχεία είναι εύκολο να βρεθούν και δεν προσφέρουν τις περιορισμένες επιλογές που κάνουν τα εμπορικά παιχνίδια.

Μάθηση

Μέσω του υπαίθριου παιχνιδιού και της εξερεύνησης φυσικών στοιχείων, είναι δυνατόν να προωθηθεί η εκπαίδευση με την ευρύτερη έννοια. Οι δραστηριότητες που σχετίζονται με το παιχνίδι με το έδαφος και το νερό μπορούν να χρησιμεύσουν ως παραδείγματα μαθησιακών ευκαιριών στις οποίες προωθούνται έννοιες σχετικές με τα μαθηματικά, την επιστήμη ή τη γλώσσα. Έρευνες δείχνουν πως καθώς τα παιδιά γεμίζουν και αδειάζουν δοχεία, πολλές φορές μπορούν να διερευνήσουν τις έννοιες που σχετίζονται με το βάρος, τον όγκο και τον χρόνο και μιλώντας για το τι βίωσαν, αποκτούν νέο λεξιλόγιο. Παρόμοια ευρήματα βρέθηκαν σε άλλες έρευνες, που δείχνουν, για παράδειγμα, την ικανότητα των παιδιών να μάθουν και να χρησιμοποιούν μαθηματικά προϊόντα και διαδικασίες κατά τη διάρκεια του υπαίθριου παιχνιδιού, χρησιμοποιώντας το σώμα τους ως εκπαιδευτικό εργαλείο.

Υγεία

Η αλληλεπίδραση με φυσικά στοιχεία, όπως το έδαφος, συμβάλλει στην οικοδόμηση

της ανοσίας. Η έρευνα έχει δείξει τη σημασία των εμπειριών που προωθούν την επαφή με «αβλαβή μικρόβια», που παρέχουν προστασία από ασθένειες. Σε έρευνες που συμμετείχαν παιδιά με αναπνευστικά και δερματικά προβλήματα (π.χ. άσθμα και εκζέματα) παρατηρήθηκε ότι η έκθεση σε εξωτερικά περιβάλλοντα τα βοήθησε να αντιμετωπίσουν περιόδους επιδεινούμενων συμπτωμάτων.

Σημασία του κινδύνου και της υπέρβασης των ορίων

Η σημερινή κοινωνία συχνά παραμελεί τη σημασία του κινδύνου για τη μάθηση και την ανάπτυξη των παιδιών. Μια κουλτούρα φόβου μάς οδηγεί να υποτιμήσουμε τι μπορούν να κάνουν τα παιδιά, δημιουργώντας ένα ακόμα πιο «επικίνδυνο» μαθησιακό περιβάλλον, όπου τα παιδιά δεν έχουν τη δυνατότητα να μάθουν από την εμπειρία, πώς να παραμείνουν ασφαλείς. Στο εξωτερικό περιβάλλον, οι ευκαιρίες υπέρβασης των προσωπικών ορίων εμφανίζονται συχνά σε καταστάσεις όπως η αναρρίχηση ενός δέντρου ή η χρήση ενός εργαλείου. Σε επικίνδυνο παιχνίδι, ο ενήλικας πρέπει να ερμηνεύει τα σημάδια του παιδιού, δίνοντας την απαραίτητη υποστήριξη ή χώρο που

χρειάζεται. Το παιχνίδι κινδύνου προάγει σημαντικές δεξιότητες που σχετίζονται με την επιμονή, την αυτογνωσία και την επίλυση προβλημάτων. Κατά τη διάρκεια του εξωτερικού παιχνιδιού, τα παιδιά πρέπει να έχουν την ευκαιρία να πειραματιστούν στιγμές αποτυχίας και επιτυχίας, μάθησης με δοκιμές και λάθη. Αν προσπαθήσουμε να αποτρέψουμε όλες τις επικίνδυνες καταστάσεις, τα παιδιά δεν θα ξέρουν πώς να αντιμετωπίζουν απρόβλεπτα περιβάλλοντα και θα στερούνται την απαραίτητη εμπιστοσύνη για να ξεπεράσουν τις προκλήσεις με αυτόνομο τρόπο.

Ευκαιρίες κοινωνικοποίησης

Το περιβάλλον που δημιουργείται εκτός, μπορεί να προσφέρει ενδιαφέρουσες συνθήκες για τα παιδιά

να παρουσιάζουν διαφορετικές πτυχές της προσωπικότητάς τους, οι οποίες κανονικά δεν εμφανίζονται κατά τη διάρκεια του εσωτερικού. Επιπλέον, λιγότερες συγκρούσεις συμβαίνουν κατά τη διάρκεια του εξωτερικού παιχνιδιού και τα παιδιά τείνουν να συνεργάζονται περισσότερο μεταξύ τους. Τα χαρακτηριστικά του χώρου (ανοιχτά και απρόβλεπτα) επιτρέπουν την ανάπτυξη κοινών στόχων μεταξύ παιδιών, οδηγώντας σε εμπειρίες συντροφικότητας μεταξύ των συνομηλίκων. Κατά τη διάρκεια του υπαίθριου παιχνιδιού, τα παιδιά γίνονται δάσκαλοι και μαθητές, μοιράζονται τις γνώσεις και τις δεξιότητές τους για να ολοκληρώσουν διαφορετικά καθήκοντα ή προκλήσεις. Σε αυτή τη διαδικασία συνεργασίας, είναι δυνατό να αναπτυχθεί η **ενσυναίσθηση**, καθώς τα παιδιά αρχίζουν να κατανοούν τα συναισθήματα και τις ανάγκες των άλλων. Η κρίσιμη διαφορά σχετικά με την κοινωνικοποίηση στο υπαίθριο περιβάλλον είναι ότι οι ευκαιρίες αλληλεπίδρασης συμβαίνουν σταδιακά, δίνοντας στα παιδιά τη δυνατότητα να επιλέξουν τις στιγμές για να συνδεθούν με άλλους ή να παίξουν μεμονωμένα, χωρίς να χρειάζεται να τρέχουν ο ένας στον άλλο, όπως συμβαίνει συχνά σε στενά και αξεπέραστα δωμάτια.

«Για ένα μικρό παιδί ευτυχία είναι να βουτήξει τα χέρια του στα λασπόνερα και να τα ανυψώσει χαρούμενο λασπωμένα».

Μπέρτραντ Ράσσελ

Η πρώτη δημοτικού αποτελεί τη βάση της σχολικής πορείας ενός μαθητή, επομένως πρέπει να είναι καλή και δυνατή, ώστε να στηρίζει τις τάξεις που θα ακολουθήσουν.

Το παιδί ολοκληρώνοντας την φοίτηση στο νηπιαγωγείο καλείται να μεταβεί από ένα οικείο σε ένα εντελώς καινούριο περιβάλλον και να προσαρμοστεί τόσο στους λειτουργικούς κανόνες του δημοτικού σχολείου, όσο και στο ανεπτυγμένο μαθησιακό επίπεδο. Ο βαθμός στον οποίο το παιδί θα ανταποκριθεί θετικά στη μετάβαση αυτή και θα αντεπεξέλθει στα προσδοκώμενα μαθησιακά αποτελέσματα εξαρτάται από τη συνολική «ετοιμότητα» του παιδιού να βιώσει αυτές τις αλλαγές.

Αρκετοί γονείς αναγνωρίζουν ως μοναδικό κριτήριο για την εισαγωγή του παιδιού τους στο δημοτικό σχολείο τη χρονολογική ηλικία του παιδιού. Η χρονολογική ηλικία όμως, δεν μπορεί να αντικατοπτρίσει την ωριμότητα του παιδιού,

εφόσον το κάθε παιδί ακολουθεί τον δικό του ρυθμό ανάπτυξης και δεν δέχονται όλα τα παιδιά τα ίδια περιβαλλοντικά ερεθίσματα. Επομένως, η χρονολογική ηλικία δεν μπορεί να αποτελέσει ένα αντικειμενικό παράγοντα μετάβασης του παιδιού στο δημοτικό που να αποτρέπει τη σχολική αποτυχία και τη συναισθηματική τους ματαίωση.

Προκειμένου λοιπόν, να διασφαλίσουμε στο μέγιστο δυνατό βαθμό ότι ένα παιδί θα καταφέρει να αντεπεξέλθει στα μαθησιακά αποτελέσματα και στους λειτουργικούς κανόνες του

Όταν ένα παιδί είναι «έτοιμο» μαθαίνει γρήγορα, εύκολα και αβίαστα. Σε αντίθετες περιπτώσεις, όταν το παιδί εισέρχεται στη διαδικασία μάθησης πρόωρα, ενδέχεται να δημιουργηθούν εντάσεις, παλινδρομήσεις και στις πλείστες περιπτώσεις αναπτύσσονται στο παιδί αισθήματα αποτυχίας, ματαίωσης και χάνεται το ενδιαφέρον του παιδιού για μάθηση

δημοτικού σχολείου, αναφερόμαστε πλέον στο βαθμό «Σχολικής Ετοιμότητας» του παιδιού. Ο όρος Ετοιμότητα (Readiness) εμπερικλείει όλες τις φάσεις ανάπτυξης του παιδιού, τη συναισθηματική, την κοινωνική, την κινητική, τη σωματική και τη διανοητική – μαθησιακή (Δροσίνου κ.α., 2009).

Προτού φοιτήσει το παιδί στο δημοτικό σχολείο αναμένεται να

-έχει τις απαραίτητες κινητικές δεξιότητες

-κατανοεί και να διαχειρίζεται το γλωσσικό σύστημα για να επικοινωνεί και να αυτοεξυπηρετείται

-κατανοεί τις κοινωνικές συμβάσεις και να αλληλεπιδρά με τους άλλους

Η διερεύνηση της Σχολικής Ετοιμότητας πραγματοποιείται από διεπιστημονική ομάδα που απαρτίζεται από: λογοθεραπευτή, εργοθεραπευτή, ειδικό παιδαγωγό και ψυχολόγο. Ο κάθε ειδικός χρησιμοποιώντας αξιολογητικές δοκιμασίες εξετάζει το δικό του πεδίο δράσης μελετώντας τις δεξιότητες του παιδιού ώστε να καθοριστεί η σχολική του ετοιμότητα.

Προτού φοιτήσει ένας μαθητής στην Δημοτικού θα πρέπει:

Να έχει φωνολογική επίγνωση, δηλαδή να μπορεί να αναγνωρίζει μεμονωμένα φωνήματα και συλλαβές μέσα σε λέξεις, να συνθέτει και να αναλύει λέξεις σε συλλαβές και φωνήματα (Παντελιάδου, Χιδερίδου – Μανδάρη, 2016)

Να χρησιμοποιεί το ψαλίδι

Να δέχεται και να ακολουθεί όρια και κανόνες

Να μπορεί να αρθρώνει σωστά όλους τους ήχους της γλώσσας μας και να είναι σε θέση να ξεχωρίζει ακουστικά το λάθος του

Να μπορεί να αφηγηθεί μια μικρή ιστορία

Να γνωρίζει ποσοτικές, χρονικές και τοπικές έννοιες

Να έχει καλή ακουστική και οπτική μνήμη

Να ανταποκρίνεται σε σύνθετες εντολές

Να ξεχωρίζει το δεξί με το αριστερό

Να συμμετέχει σε ομαδικές δραστηριότητες και σχολικές εργασίες στο νηπιαγωγείο

Να έχει αναπτύξει γραφοκινητικές δεξιότητες

Η Γνωσιακή-συμπεριφοριστική θεραπεία αναπτύχθηκε από τον ψυχίατρο Aaron T. Beck, την δεκαετία του '70 ως μια δομημένη, βραχεία και προσανατολισμένη στο παρόν ψυχοθεραπεία. Βασίζεται στη θεωρία ότι οι συναισθηματικές αντιδράσεις και η συμπεριφορά ενός ατόμου επηρεάζεται από τις σκέψεις, τις πεποιθήσεις και τις ερμηνείες για τον εαυτό του ή τα γεγονότα. Οι θεραπευόμενοι διαπιστώνουν ότι οι άνθρωποι αντιδρούν διαφορετικά σε παρόμοια γεγονότα. Συνειδητοποιούν ότι δεν είναι το γεγονός που προκαλεί το συναίσθημα αλλά οι σκέψεις τους για το συγκεκριμένο γεγονός. Οπότε αλλάζοντας τον τρόπο σκέψης, αλλάζει και ο τρόπος που αισθάνονται.

Η δυσπροσαρμοστική συμπεριφορά του ατόμου οφείλεται σε βαθιά ριζωμένες πεποιθήσεις, οι οποίες μπορεί να οδηγήσουν σε σφάλματα της σκέψης. Ο θεραπευόμενος, μαθαίνει να αναγνωρίζει αυτές τις λανθασμένες σκέψεις που περνάνε αυτόματα από το μυαλό του (αυτόματες σκέψεις) και τις γνωσιακές παραποιήσεις που μπορεί να εμπεριέχονται σε αυτές.

Στη συνέχεια ο θεραπευόμενος, μαθαίνει να «αμφισβητεί» το περιεχόμενο των αυτόματων σκέψεων. Έτσι, η συμπεριφορά, το συναίσθημα και οι σωματικές

αυτόν ακριβώς τον λόγο, ο θεραπευόμενος συμμετέχει ενεργά στην θεραπευτική διαδικασία και αναλαμβάνει να εφαρμόσει τα εργαλεία που κατακτά μέσα στο θεραπευτικό πλαίσιο.

Η ενεργητική συμμετοχή σας και η ανάληψη της ευθύνης για τη βελτίωση του εαυτού σας θεωρούνται απαραίτητες προϋποθέσεις για να μπορέσετε να αλλάξετε τα δυσάρεστα συναισθήματα, που επηρεάζουν τη σκέψη και τη δράση σας.

Είναι συνεργατική, δομημένη και βραχυπρόθεσμη. Σύμφωνα με τα ερευνητικά δεδομένα, έχει εφαρμοσθεί με την μεγαλύτερη επιτυχία στην κατάθλιψη, στη γενικευμένη αγχώδη διαταραχή στην κρίση πανικού, σε ειδικές φοβίες, στην κοινωνική φοβία, στην ιδεοψυχαναγκαστική διαταραχή, αλλά και ως βοηθητική θεραπεία στη σχιζοφρένεια.

αντιδράσεις τροποποιούνται. Η θεραπεία, επιπρόσθετα, στοχεύει και στην αναγνώριση και τροποποίηση των βαθύτερων πεποιθήσεων του ατόμου.

Η γνωσιακή – συμπεριφοριστική θεραπεία χρησιμοποιεί μια πληθώρα τεχνικών (συμπεριφορικών και γνωσιακών), τις οποίες ο θεραπευόμενος έχει στην διάθεσή του, προκειμένου να τροποποιήσει την συμπεριφορά του και το συναίσθημά του. Η θεραπεία τον εφοδιάζει με εργαλεία, προκειμένου να αντιμετωπίζει τις καταστάσεις που ενδέχεται να τον δυσκολέψουν. Για

Βιβλιογραφία

Westbrook, D., Kennerly, H., & Kirk, J. (2012). *Εισαγωγή στη γνωσιακή συμπεριφοριστική θεραπεία* (επιμ. Καλαντζή-Αζίι, Α. και Ευθυμίου, Κ.). Εκδόσεις Πεδίο.

Beck, J.S. (2013). *Εισαγωγή στη γνωσιακή θεραπεία*. Εκδόσεις Πατάκη, Αθήνα.

Σύμφωνα με το σχέδιο νόμου της «Ειδικής Αγωγής», η παράλληλη στήριξη είναι μια από τις δυνατότητες φοίτησης των μαθητών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες σε σχολική τάξη γενικού σχολείου. Παράλληλη στήριξη δέχεται κάθε μαθητής με αναπηρία ή με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες εφόσον μπορεί να ανταποκριθεί στο αναλυτικό πρόγραμμα της τάξης φοίτησής του καθώς και σε κάθε εκδήλωση σχολικής διαδικασίας. Η παράλληλη στήριξη χορηγείται μέχρι και την Γ' τάξη του γυμνασίου. Στις περιπτώσεις κωφών και τυφλών μαθητών, χορηγείται και στο ΓΕΛ.

Ο πρωταρχικός στόχος της παράλληλης στήριξης είναι η όσο το δυνατόν αυτονόμηση του μαθητή. Ο μαθητής θα πρέπει να μάθει να λειτουργεί αυτόνομα τόσο σε μαθησιακό επίπεδο όσο και σε κοινωνικό. Σε καμία περίπτωση ο μαθητής δε θα πρέπει να νιώθει εξαρτημένος από τον εκπαιδευτικό παράλληλης στήριξης για να μπορέσει να σταθεί και να ανταποκριθεί στο σχολικό πλαίσιο.

Απαραίτητη προϋπόθεση για να έχει ένας μαθητής παράλληλη στήριξη είναι να έχει την δυνατότητα να παραμείνει στην τάξη και στο σχολικό πλαίσιο γενικότερα, χωρίς υποστήριξη για διάστημα ίσο με το μισό του πρωινού ωραρίου. Για το λόγο αυτό υποβάλλεται εισήγηση από την ΕΔΕΑΥ ή αν δεν υπάρχει από τον σύλλογο διδασκόντων μέσω του διευθυντή του σχολείου σε συνεδρίαση ειδικά για τον σκοπό αυτό, προς το οικείο ΚΕΔΔΥ. Εξαιρέση σε αυτό μπορούν να αποτελούν το Νηπιαγωγείο, η Α' και η Β' τάξη του Δημοτικού εφόσον το ΚΕΔΔΥ έχει απολύτως δικαιολογημένα εισηγηθεί κάτι τέτοιο.

Ο εκπαιδευτικός της παράλληλης στήριξης, όταν ορίζεται από το κράτος, αναφέρεται και τοποθετείται σε σχολική μονάδα και όχι αποκλειστικά σε μαθητή. Εάν υπάρχει σοβαρός λόγος, με εισήγηση του οικείου σχολικού συμβούλου και του συμβούλου ΕΑΕ προς την Διεύθυνση Εκπαίδευσης, μπορεί να εξυπηρετήσει διδακτικές ανάγκες ΕΑΕ στο σχολείο. Θεωρείται δεύτερος εκπαιδευτικός της

τάξης. Συνεργάζεται υποχρεωτικά με αυτόν και ως εκ τούτου, δύναται η δυνατότητα εναλλαγής των ρόλων μεταξύ των εκπαιδευτικών εντός της τάξης, με πρωτοβουλία του εκπαιδευτικού της τάξης.

Η Παράλληλη στήριξη στην περίπτωση μαθητή με Αυτισμό

Οι εκπαιδευτικές προσεγγίσεις για τον αυτισμό δεν είναι απλές ούτε εύκολες. Οπωσδήποτε όμως, κάθε διδακτική προσέγγιση περιλαμβάνει πολύ μικρά, κρίσιμα βήματα, (χρησιμοποιώντας, κατά βάση, οπτική υποστήριξη), σε αυστηρά εξατομικευμένα πλαίσια.

Τα περισσότερα παιδιά με αυτισμό είναι συχνά «δύσκολοι» μαθητές, γεγονός που τα εμποδίζει να

**Η παράλληλη στήριξη
παρέχεται ως ενισχυτικός και
ενταξιακός θεσμός της
παιδαγωγικής πράξης και δεν
έχει σε καμία περίπτωση
χαρακτήρα φύλαξης του
παιδιού.**

φοιτήσουν επιτυχώς και απρόσκοπτα σε κανονικές τάξεις. Για να λάβουν κατάλληλη εκπαίδευση και για να καλύψουν τις ανάγκες τους, οι μαθητές αυτοί πρέπει να μετέλθουν προγραμμάτων και μεθόδων Ειδικής αγωγής και Εκπαίδευσης (Westwood, 2011).

Αναμφισβήτητα, ο εκπαιδευτικός πρέπει να δημιουργεί συνθήκες μέσα στην τάξη, που να προκαλούν το ενδιαφέρον και τη διάθεση του μαθητή να συμμετέχει.

Στην διάρκεια του διαλείμματος ο ρόλος του είναι εξίσου σημαντικός, μιας και τα παιδιά παρουσιάζουν συχνά συμπεριφορές που τα δυσκολεύουν στο «σχετίζεσθαι» με τους συμμαθητές τους.

Μπορεί να είναι απομονωμένα, να μην παίζουν με τα άλλα παιδιά ή να εμφανίζουν μεγάλη δυσκολία στην προσέγγισή τους. Σε αυτή την περίπτωση, ο εκπαιδευτικός ενθαρρύνει και υποστηρίζει πιθανές φιλίες που έχει εντοπίσει μέσα στην τάξη.

Από την άλλη, τα παιδιά με αυτισμό μπορεί να γίνονται κυριαρχικά στο παιχνίδι και να προσεγγίζουν τους συμμαθητές τους με λανθασμένο τρόπο - συνήθως λόγω κοινωνικής αδεξιότητας. Σε τέτοια περίπτωση, ο εκπαιδευτικός γίνεται ένα πρόσωπο αναφοράς για το παιδί στην αυλή κατά τη διάρκεια του διαλείμματος, στο οποίο θα μπορεί να απευθύνεται όποτε το έχει ανάγκη για να τον ηρεμήσει ή να τον καθοδηγήσει. Ενημερώνει το παιδί για τις αποδεκτές και μη αποδεκτές συμπεριφορές, δίνει εναλλακτικές και κοινωνικά αποδεκτές λύσεις, επιβραβεύει την επιθυμητή συμπεριφορά όταν παρατηρείται, χωρίς να κάνει ιδιαίτερη αναφορά όταν εμφανίζεται η ανεπιθύμητη.

Σε κάθε περίπτωση ο εκπαιδευτικός ακολουθεί τους ρυθμούς του παιδιού, αφουγκράζεται τις ανάγκες του και του δίνει το χρόνο και το χώρο που χρειάζεται. Δίχως να παρασύρεται από προσωπικές αντιλήψεις.

Βιβλιογραφία

Alberta, (2003). *Teaching students with autism spectrum disorders*. Alberta Learning. Special Programs Branch. Edmonton

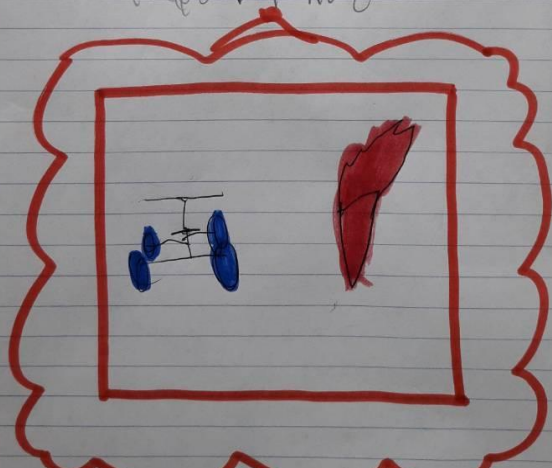
Αναλυτικά Προγράμματα Σπουδών για Μαθητές με Αυτισμό-ΑΠΣ (2003). *Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων. Παιδαγωγικό Ινστιτούτο Τμήμα Ειδικής Αγωγής για Μαθητές με Αυτισμό*

Westwood, P. (2011). *Commonsense Methods for Children with Special Educational Needs*. Sixth Edition. London & New York: Routledge, Taylor & Francis Group

Wing, L. (2000). *Το αυτιστικό φάσμα*. Αθήνα: Ελληνική Εταιρία Προστασίας Αυτιστικών Ατόμων

Το ωραίο καλοκαίρι

Σε μια μικρή πόλη μένει ένα παιδί.
Ο Αλέξανδρος και η Ζωή. Πολλά παιδιά είναι
ακόμα μελών εκεί, όπως ο η Βάσιλα και
ο Γιώργος. Πολλά παιχνίδια, ένα όμορφο αυτί
κάνει το σταμάτα στη θαλάσση. Οι κουνέλες
είναι, τα τσιτάρια, οι τσιτάρια και
οι βόλτες με τη βάρκα. Τους αρέσει
να ταξιδεύουν, να κάνουν βόλτες και
να αγγίζουν. Μα τρέφει πάντα
να γυμνάζονται τους φίλους τους να
κάνουν ποδόσφαιρο και να
πλένεται ο γαβιός τους να
πλένουν και να είναι ο καλός
πατέρας, τρέφει.

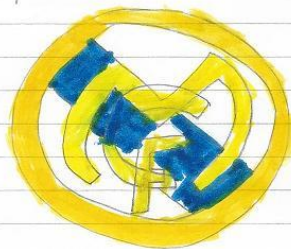

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΛΑΝΙΝΟΥ

Η αγαπημένη μου ομάδα είναι ο
Παναθηναϊκός. Γιατί έχει μέντε καλούς
παίκτες, τον Λοντ, ο Πουτσιάνο, ο Κοντρέ
λη, ο Δόρης και ο Βλαχόδημος. Το χρώμα
όπου τους είναι η λευκή κόρη και φαν
κα νίκησαν τον Αρσενάλ 0-7 παρό
λου που ο ίδιος ήταν ήταν πληρωμέ
νος.

Η αγαπημένη μου ομάδα είναι η φεάλ Μασόλτης. Έχει
πολύς καλούς ποδοσφαιριστές όπως ο Ρονάλντο,
ο Τόνι Κρος, ο Μπέιη, ο Νάβα και ο Λούκα Μαντρίτς.
Τα χρώματα της ομάδας είναι άσπρο, μπλε και μαύρο.
Το χρώμα της είναι το Σαντιάγο Μπεργκάνι. Μου αρέσει
επειδή κερδίζει σε όλους τους αγώνες.

Κωνσταντίνος Ε.

Η γωνιά του εργοθεραπευτή

Η Φαίη προτείνει τέσσερις και μια ιδέες για δραστηριότητες με τα παιδιά στην παραλία κατά τη διάρκεια των καλοκαιρινών σας διακοπών ώστε η ώρα να περάσει ευχάριστα και να δημιουργήσουμε όμορφες αναμνήσεις!

Το παιχνίδι μπορεί να χρησιμοποιηθεί σαν μέσο θεραπείας για την ανάπτυξη ή βελτίωση δεξιοτήτων σ' όλες τις βασικές συνιστώσες εκτέλεσης λειτουργικών ενασχολήσεων (κινητικές, αντιληπτικές, γνωστικές, ενδοπροσωπικές και διαπροσωπικές δεξιότητες) βοηθώντας στη βελτίωση όλων των τομέων της ανάπτυξης του παιδιού. Στην θάλασσα, τα αστεία και τα παιχνίδια δεν τελειώνουν ποτέ! Ορίστε μερικές ιδέες για να περάσετε ευχάριστα και δημιουργικά με τα παιδιά σας και στην παραλία:

Αγώνες ταχύτητας με σανίδες/ στρώματα

Τι καλύτερο από το κολύμπι με σανίδα ή στρώμα και ένας αγώνας στη θάλασσα για το ποιος θα φτάσει πιο μακριά. Οι δύο 'αγωνιζόμενοι' ξεκινούν από το ίδιο σημείο και σε πρηνή θέση με την κοιλιά τους πάνω στη σανίδα. Το σημείο του γιαλού όπου ξεκινούν και συνεχίζουν το παιχνίδι τους θα πρέπει να τους επιτρέπει να πατούν (δηλαδή κατά μήκος της παραλίας). Οι αθλητές ξεκινούν με ηχητικό σήμα που έχει συμφωνηθεί από όλους και συντονίζοντας όλο τους το σώμα, βάζοντας δύναμη στα πόδια τους και ενδυναμώνοντας τον κορμό τους ξεκινούν τον αγώνα. Νικητής αυτός που θα φτάσει πρώτος στο συμφωνημένο σημείο. Το συγκεκριμένο παιχνίδι μπορεί να γίνει ατομικό με το 'Πόσο γρήγορα μπορείς να φτάσεις έως...'.

Κουβαλάω νερό με τα κουβαδάκια

Ένα επίσης ανταγωνιστικό παιχνίδι για το οποίο χρειάζεται να έχει καθοριστεί μία συγκεκριμένη απόσταση για την αρχή και το τέλος. Οι αγωνιζόμενοι ξεκινούν με συγκεκριμένη ποσότητα νερού στα κουβαδάκια τους με σκοπό να φτάσουν μέχρι το σημείο τερματισμού. Εκείνος ο οποίος θα φτάσει με το περισσότερο νερό στα κουβαδάκια του είναι ο νικητής. Ένα καλό παιχνίδι εξάσκησης της ισορροπίας, της προσπάθειας της διατήρησης της στάσης του σώματος του παιδιού και της κιναισθησίας του.

Το παιχνίδι μπορεί να πραγματοποιηθεί και ατομικά 'Προσπάθησε να κουβαλήσεις όσο περισσότερο νερό μπορείς έως... με τα κουβαδάκια'.

Ισορροπώ στο στρώμα

Η ισορροπία πάνω στο στρώμα ενώ βρίσκομαι μέσα στο νερό δεν είναι εύκολη υπόθεση, πόσο μάλλον όταν κάνω και παντομίμα! Το παιδί προσπαθεί να ισορροπήσει πάνω στο στρώμα καθιστό ενώ επίσης παριστάνει φιγούρες από την καθημερινή του ζωή που ο σύντροφός του στο παιχνίδι προσπαθεί να μαντέψει (για παράδειγμα κάνω πως βουρτσίζω τα δόντια μου ή πως ποτίζω τα λουλούδια). Το στρώμα που θα χρησιμοποιηθεί στο παιχνίδι μπορεί να έχει οποιοδήποτε σχήμα εκτός από το ορθογώνιο και έτσι η δυσκολία αυξάνεται. Αυτό το παιχνίδι είναι μια καλή εξάσκηση ισορροπίας, διατήρησης της στάσης του σώματος του παιδιού και συντονισμού των κινήσεων του.

Γράψιμο στην άμμο

Το γράψιμο στην άμμο με ένα μακρύ ξύλο μπορεί να ενισχύσει το συντονισμό των κινήσεων του παιδιού και την αδρή ου κινητικότητα ενώ το γράψιμο με το δάχτυλο την λεπτή του κίνηση. Η γραφή στην άμμο μπορεί να γίνει ακόμη πιο

διασκεδαστική εάν αποτελεί μέρος ενός ομαδικού παιχνιδιού όπως η τρύλιζα και η κρεμάλα

Ψάχνω για κρυμμένα κοχύλια

Το ψάξιμο των κοχυλιών τόσο στην άμμο όσο και στα βότσαλα αποτελεί μια καλή εξάσκηση της λεπτής κίνησης, αλλά και της οπτικής αντιληπτικότητας του παιδιού. Το παιχνίδι αυτό μπορεί να γίνει ακόμη πιο ενδιαφέρον αν γίνει ανταγωνιστικό και προστεθεί και ο παράγοντας των πόντων 'Κερδίζει το παιχνίδι εκείνος που θα βρει τα περισσότερα κοχύλια'.

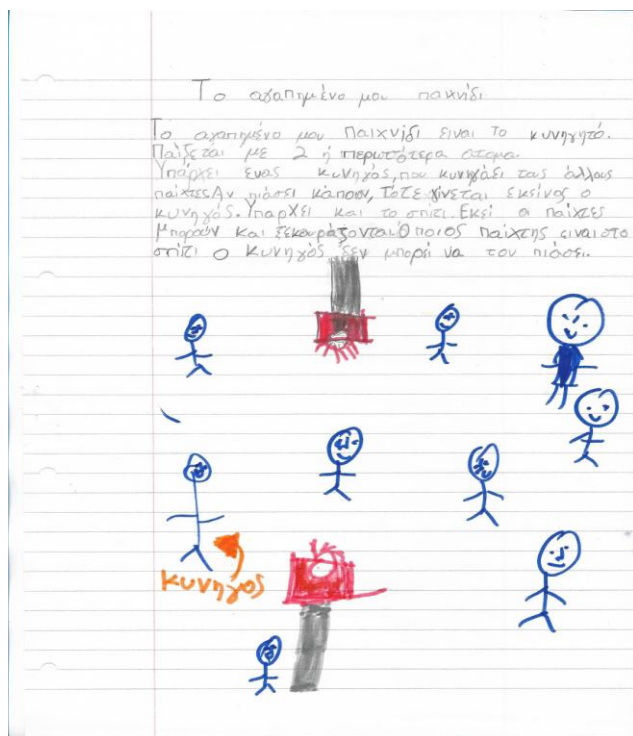
Όλες οι αναφερόμενες δραστηριότητες θα πρέπει να πραγματοποιούνται με επίβλεψη ενηλίκων και την τήρηση των κανόνων ασφαλείας για τα παιδιά στη θάλασσα.

«ΣΤΙΣ ΠΙΟ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΜΑΣ ΗΛΙΚΙΑΣ, ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΣΗΣ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΙ.»

Robert Brault

Η γωνιά της παιδικής έκφρασης

Μου αρέσει περισσότερο να παίζω έξω και όχι μέσα στο σπίτι γιατί έχω πιο πολύ χώρο και γιατί γνωρίζω πιο πολλά παιδιά έξω μπορώ να τρέχω να φωνάζω και να παίζω πιο πολλά παιχνίδια όπως μπάλα κρυφό, κυνηγό και μπάλα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΑΔ

Το αγαπημένο μου παιχνίδι είναι τα μήλα. Για αυτό το παιχνίδι πρέπει να είναι πολλά παιδιά. Οι δύο είναι έξω και οι άλλοι είναι μέσα. Αυτοί που είναι έξω πρέπει να πετύχουν με την μπάλα αυτούς που είναι μέσα. Αμα τους πετύχουν βγαίνουν έξω.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΑΔ

Πριν 200 περίπου χρόνια, ένα παιδί που τυφλώθηκε από ατύχημα σε μικρή ηλικία έμελλε να γίνει ο εφευρέτης ενός αλφάβητου που διευκολύνει όλους τους ανθρώπους με προβλήματα όρασης να διαβάζουν, να γράφουν, να μορφώνονται, να επικοινωνούν με το γραπτό λόγο και να ψυχαγωγούνται. Ήταν ο Λουδοβίκος Μπράιγ.

Κώδικας Μπράιγ ονομάζεται το σύστημα γραφής και ανάγνωσης των τυφλών και το όνομα του οφείλεται σε εκείνον.

Ο Λουδοβίκος είχε τυφλωθεί πολύ μικρός και δεν ήταν ευχαριστημένος από το σύστημα ανάγνωσης που χρησιμοποιούσαν οι τυφλοί επειδή ήταν δύσχρηστο με χοντρούς χαρακτήρες. Έτσι βάλθηκε να δημιουργήσει ένα καινούριο ειδικό αλφάβητο για τυφλούς. Του πήρε πέντε χρόνια αλλά στο τέλος τα κατάφερε. Αυτό το αλφάβητο που έφτιαξε ο Μπράιγ ήταν μια αντικατάσταση του γραμματικού αλφάβητου. Η γραφή που δημιούργησε ο Μπράιγ βασίζεται στην ιδέα τα γράμματα του αλφαβήτου να αντικατασταθούν με ανάγλυφες κουκίδες, ή αλλιώς «στιγμές» όπως ονομάζονται, που με διάφορους συνδυασμούς αποδίδουν ένα κείμενο.

Πώς χρησιμοποιείται;

Το... «μυστικό» βρίσκεται στο ορθογώνιο πλέγμα 6 ανάγλυφων κουκίδων, η παρουσία ή η απουσία των οποίων στο πλέγμα επιτρέπει τον σχηματισμό διαφορετικών χαρακτήρων.

Το σύστημα Μπράιγ έχει έξι ανάγλυφες κουκίδες σαν το κεφαλάκι μιας καρφίτσας. Είναι τοποθετημένες ανά τρεις και μ' αυτές γίνονται 64 συνδυασμοί, που αντιστοιχούν στα γράμματα και τους αριθμούς. Η γραφή Μπράιγ διαβάζεται από αριστερά προς τα δεξιά και από πάνω προς τα κάτω, όπως ακριβώς και η γραφή των «βλεπόντων».

Η ανάγνωση της γραφής Braille, δεν εξαρτάται βέβαια μόνο από την αφή, αλλά και από την κίνηση. Και αυτό διότι η πρόσληψη των πληροφοριών γίνεται σε μεγάλο βαθμό κατά τη διάρκεια των ανιχνευτικών δακτυλικών κινήσεων και όχι όταν το δάκτυλο είναι ακίνητο. Μέσω των ανιχνευτικών κινήσεων ο αναγνώστης καταφέρνει να εντοπίσει τις σειρές του κειμένου.

Αυτό είναι πολύ διαφορετικό από την οπτική ανάγνωση, όπου διαβάζουμε εστιάζοντας με τα μάτια μας σε ένα γράμμα. Το ακροδάκτυλο χρησιμοποιείται ως πλαίσιο εντός του οποίου θα αναζητηθεί ο εντοπισμός των κουκίδων..

Οι ικανοί αναγνώστες του Μπράιγ κατά κανόνα χρησιμοποιούν και τα

δύο χέρια. Η λειτουργία των δύο χεριών είναι εναλλασσόμενη, το ένα αντικαθιστά το άλλο, συνήθως στη μέση της γραμμής ενός κειμένου. Καθώς το ένα λαμβάνει τη λεκτική πληροφόρηση του κειμένου- την αναγνώριση των συμβόλων, το άλλο εστιάζει στις χωρικές λειτουργίες- στην αναγνώριση της θέσης τους. Ο αριστερός δείκτης συνήθως δεν αρχίζει να κινείται προς μια καινούργια γραμμή προτού ο δεξιός δείκτης να έχει ολοκληρώσει το τελευταίο γράμμα της προηγούμενης γραμμής

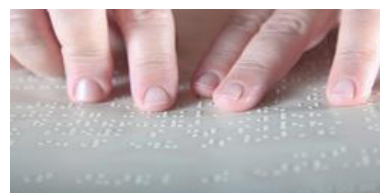
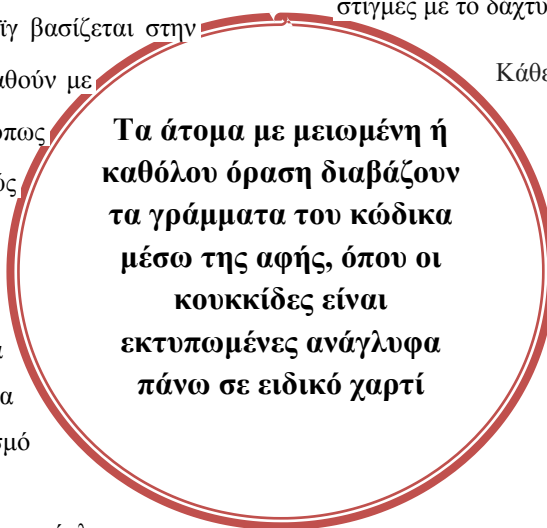
Ο τυφλός μπορεί μ' αυτό το σύστημα να διαβάζει ψηλαφώντας τις στιγμές με το δάχτυλο, δηλαδή έχουμε ανάγνωση κυρίως με την αφή.

Κάθε γράμμα γίνεται κεφαλαίο όταν προηγείται ο

συνδυασμός της 4ης και 6ης

κουκκίδας έτσι ως παράδειγμα το

πεζό α γίνεται κεφαλαίο Α

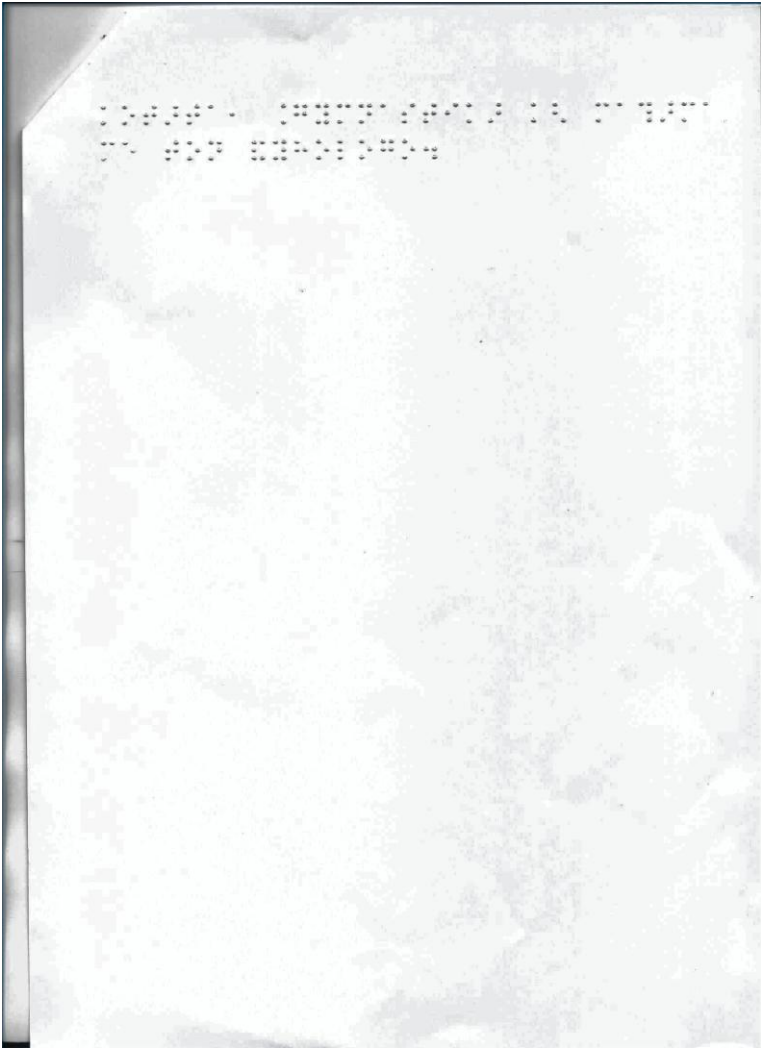
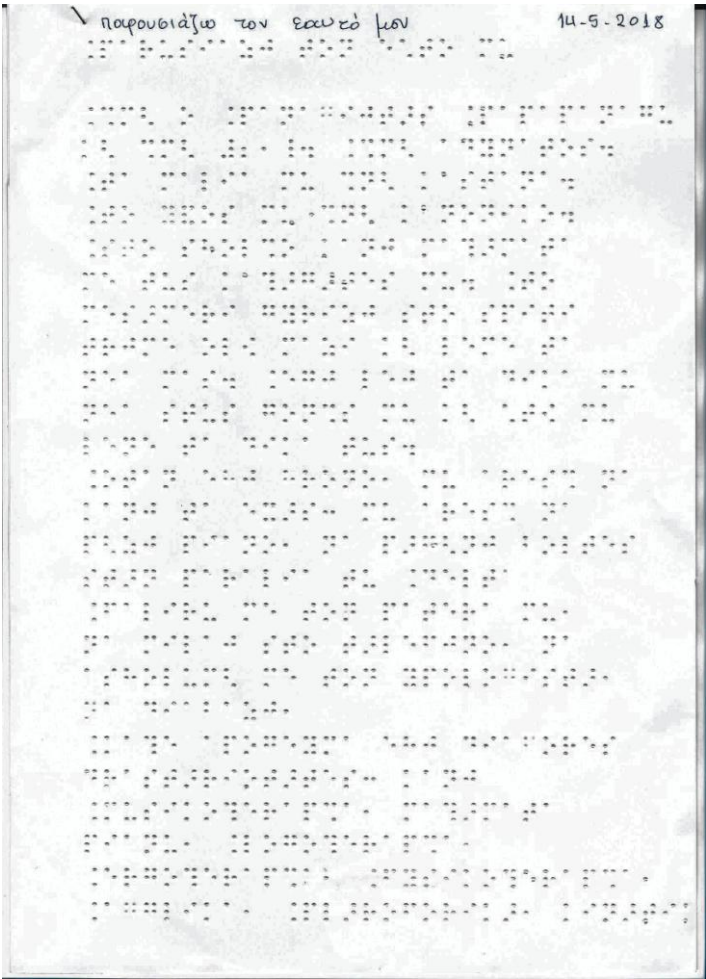
Δραστηριότητες!

Ο Παναγιώτης παρουσιάζει τον εαυτό του χρησιμοποιώντας την γραφή Μπράιγ. Μπορείς με την βοήθεια του παρακάτω πίνακα να αποκωδικοποιήσεις τον κείμενο σε γραφή βλεπόντων; Η λύση του βρίσκεται στο τέλος της σελίδας!

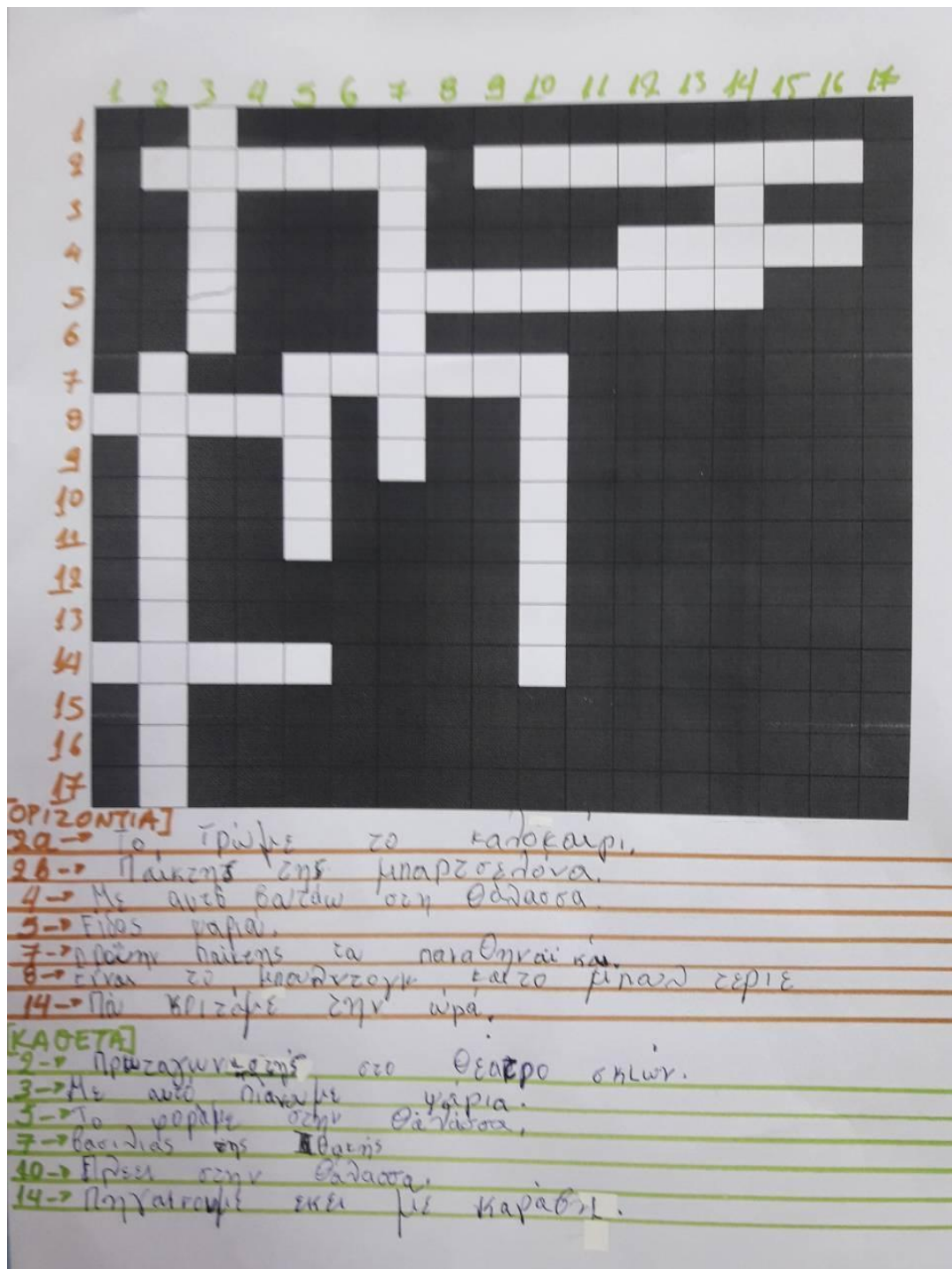
ΦΑΡΟΣ ΤΥΦΛΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΦΗΣ
ΣΗΜΑΤΕΙΟ ΕΙΣΙΣΚΕ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΜΕΝΟ
ΕΠΙΧΟΡΗΓΟΥΜΕΝΟ ΚΑΙ ΕΠΙΠΕΤΟΥΜΕΝΟ ΑΠΟ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΛΦΑΒΗΤΟ BRAILLE									
Α	Β	Γ	Δ	Ε	Ζ	Η	Θ	Ι	Κ
Λ	Μ	Ν	Ξ	Ο	Π	Ρ	Σ	Τ	Υ
Φ	Χ	Ψ	Ω						
ΔΙΦΘΟΓΟΙ BRAILLE									
ΑΙ	ΕΙ	ΟΙ	ΑΥ	ΕΥ	ΗΥ	ΥΙ	ΟΥ		
ΑΡΙΘΜΟΙ BRAILLE									
1	2	3	4	5	6	7	8	9	0

Είμαι ο Παναγιώτης Παπαπανάγου και είμαι 21. Είμαι αδύνατος. Τα μαλλιά μου είναι καστανά. Το ύψος μου είναι κανονικό. Στο σχολείο κάνω μαθήματα με τους καθηγητές μου. Το μεσημέρι гуρίζω στο σπίτι. Τρώμε όλοι μαζί και λέμε τα νέα μας. Εγώ λέω τα δικά μου νέα στους γονείς μου και αυτοί μου λένε τα δικά τους. Όταν έχω ελεύθερο χρόνο μου αρέσει να κάνω τα εξής: μου αρέσει να παίζω πιάνο , να πηγαίνω βόλτες στην παραλία του Δέλτα Φαλήρου με τον πατέρα μου, να μιλάω στο τηλέφωνο, να ασχολούμαι με τον υπολογιστή, να διαβάζω. Κάθε απόγευμα έχω διάφορες δραστηριότητες, κάνω μουσικοθεραπεία, μαθήματα πιάνου, λογοθεραπεία, εργοθεραπεία, φυσικοθεραπεία, αγγλικά, πληροφορική, κινητικότητα, γυμναστική και μάθημα με τον ψυχολόγο.

Ο Στέφανος έφτιαξε ένα σταυρόλεξο για
δυνατούς λύτες!

Προτεινόμενα παιδικά βιβλία για το καλοκαίρι

Για παιδιά από 4 ετών.

Η Μυρτώ και το Κουνουπάκι: Ο Ευγένιος Τριβιζάς, μας αφηγείται τη γνωριμία ενός μικρού κοριτσιού με ένα κουνουπάκι.

Για παιδιά 6-9 ετών

Στο νησί της ροδιάς: Σε ένα μικρό νησί, ο πρωταγωνιστής του βιβλίου θα ανακαλύψει παρέα με τον παππού του μια ιστορία που άρχισε από πολύ παλιά και συνεχίζεται μέχρι σήμερα. Ο Μάνος Κοντολέων μας ταξιδεύει στο νησί, μαζί με την εικονογράφηση της Μυρτούς Δεληβοριά.

Το Μαγικό Παγωτό : Με αφορμή ένα ξεχωριστό παγωτό, ο Νίκος Ράμος μας διηγείται το αξέχαστο καλοκαίρι μιας παρέας πέντε παιδιών, μιας αρκούδας και ενός αστροναύτη. Το μαγικό παγωτό μετατρέπεται σε μαγικό ραβδί κι έτσι ξεκινά η περιπέτεια!

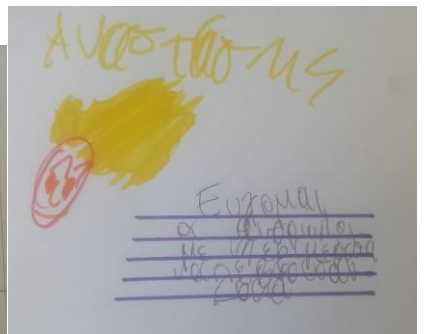
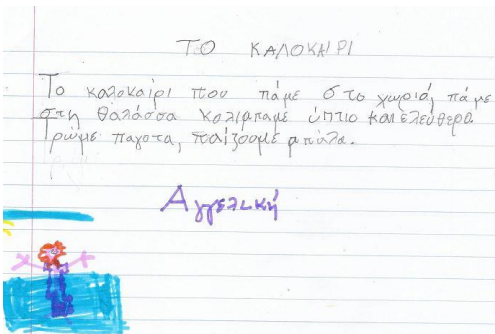
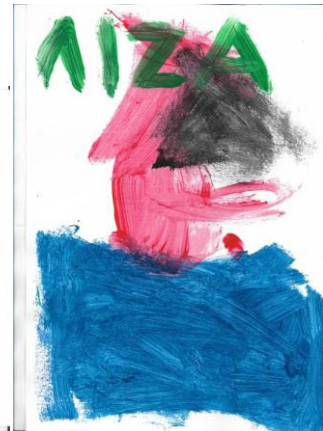
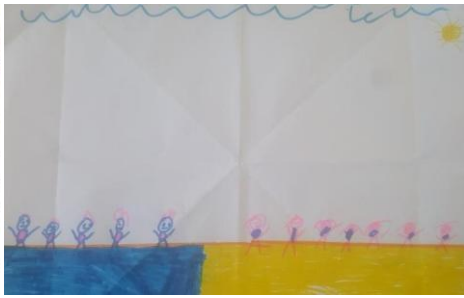
Δέκα μαύρες γάτες σ' ένα βιβλίο: Εκτός από δέκα διαφορετικές γάτες με δέκα διαφορετικές ιστορίες, θα γνωρίσετε και δέκα διαφορετικούς χαρακτήρες που θα σας μιλήσουν για τον εαυτό τους. Τη συνέχεια θα τη διαβάσετε παρέα με τον Γατάκη τον Ιδιοτροπάκη και την Βουλίτσα, την πιο καλόβουλη γάτα.

Για παιδιά από 9 ετών και πάνω

Αίνιγμα στο Αιγαίο: Για εσάς που σας αρέσει να λύνουν αινίγματα και προτιμάτε τις ντεντεκτιβικές ιστορίες!

Το σεντούκι με τις πέντε κλειδαριές: Πέντε χαμένα κλειδιά θα οδηγήσουν στην ανακάλυψη μιας μοναδικής κληρονομιάς..

Το τρομερό δίδυμο Το βιβλίο αυτό μιλάει για τη φιλία δύο αγοριών που αποφάσισαν να συνεργαστούν για να στήσουν την πιο μεγάλη φάρσα του κόσμου.

ΚΑΛΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

